

πεδα, τὸν φέρνει κοντά στὴν τελείωτητα. Μονάχα ἔνας τάτιος γάμος θὰ εἰναι εὐτυχισμένος, γιατὶ δὲ δεσμός του θάναι γλυκύτατα δεμένος μὲ τοὺς κρίκους τῆς ἀληθινῆς αὐτῆς ἀγάπης....

* * *

Αγανωστριά μας ἀπὸ τὴ Δράμα, μὲ τὸ ψευδώνυμο «ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΣΟΥ», μᾶς ἀπαντᾷ :

Ἀγαπημένο «Μπουκέτο». Ἡ κ. Ἀν. Μακρίδου, ἀπαντῶσα εἰς τὸ ἑρώητα σου περὶ Ιδανικοῦ σύζυγου, μὲ ἐπροκάλεσεν ἡ ἀπαντήσως κι ἔγω. Καὶ τὸ δικό μου στεφάνη τὰ δάχτυλα τῆς ἀγάπης τοῦ τοπλεζα. «Ἄλλα... πολὺ γρήγορα ἔγινε σιδερένιος κλοιός καὶ μὲν ἐσφίξει καὶ μὲν τρέλλανε, καὶ μὲν πλήγωσε, μὲ μάτωσε... κι ἀκόμα πονᾶ... Συνέπος τὸ στεφάνιον ποὺ πλέκουν τὰ δάχτυλα τῆς ἀγάπης δὲν εἰναι εὐτυχισμένα. «Ἄς μὴ γελιούντας τὰ κορίτσια, «Ιδανικός σύζυγος» θὰ εἰναι ἔκεινος ποὺ θὰ τοὺς στελεῖ ή καλί τους Μοιρά. «Η Μοιρά ἔκανε τὸν ἀνδρούλη τῆς κ. Μακρίδου τρυφέρδ καὶ τὸν γάμο της εὐτυχισμένο. «Οχι ἡ ἀγάπη, δχ...»

* * *

Ἡ δις Δ. ΕΙΓΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κωνσταντινούπολις), μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο «Μπουκέτο». Ζητεῖτε νὰ σᾶς εὔρωμεν τὸν Ιδανικὸν σύζυγον, συγχρόνως δὲ καὶ τὸν εὐτυχέστερον γάμον. «Επειδὴ δῶμας κατ' ἔμε εἰναι ἀδύνατος ἡ εὑρεσίς καὶ τὸν δύο δῶμο, διὰ μὲν τὸ πρώτον ἑρώητα ποὺ σᾶς ἔδιδα τὴν ἀπάντησην διτὶ Ιδανικὸν σύζυγος θὰ εἰναι ὁ ἀκλετός τῆς καρδιᾶς μου — κι ἀλλὰ μὲν δέρην ἄκομη ἡ μὲν ἔγη γιατὶ δικτατόριοσσα του. Εἰς τὸ δεύτερον δὲ διτὶ, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ γάμος «εὐτυχέστερος», δύπος τὸν δονομάζετε, πειριούζομεν απλῶς εἰς τὸν εὐτυχῆ, ὃ δοποὶς θὰ καταστῇ τοιούτος μόνον δταν μπορέων ν' ἀποκτήσω τὸν ἀκλετόν τῆς καρδιᾶς μου, διότι ἀκόμη εἶμαι μικρή, μαζύ μὲ τὴν καρδιά του.

Μετό τῆς τιμῆς
Δ. Εγγυονοπούλου

* * *

Ἡ ώπο τὸ ψευδώνυμο «NANA» φίλη μας, μᾶς ἀπαντᾷ ἐμπέτρως, ἀπὸ τὰ Χανιά τῆς Κρήτης :

Γιὰ τὴν εἰμὶ εὐτυχισμένη, ὀάκου τί ἔγω ποθῶ, εἴμαι κάπως μετρημένη καὶ μεγάλη δὲν ζητῶ. Ἐναν ἀνόρα νοστιμόλη, δχι μόρφο μπολύ, καὶ λιγακι δά...μικρούλη γιατὶ στάγη νά μιλή. Πλούτη δὲν μὲν ίδιασφέρουν, τὴν ἀλήθεια νά σου πῶ. Τα παιδάκια διαφέρουν, γιατὶ, ξέρεις, τ' ἀγαπώ. Κι' ἡ ζωή μας νὰ διασάσινη δηλη λούσουδα σπαρμένη. «Νανά»

* * *

Ἡ δις ΕΥΔΟΞΙΑ ΠΕΡΟΥΔΗ (Άθηνα), μᾶς ἀπαντᾷ :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Μέσα στὴ θλίψι καὶ τὴν μοναξία, ποὺ μὲ τριγύριζει, ἔχω έσται γιατὶ μόνο σύντροφο. Μὲ τὶς δωμόρες σελίδες του σύγκανέεις πολλὲς φορές τὴν πικραμένη ζωή μου. Γιὰ τὸν πρωτότυπο διαγωνισμὸ ποὺ δίνεις, «Πτοιός δ ἰδανικός σύζυγος», σου δπαντας μὲ λίγα λόγια. «Έχω τὴ γνωμὴ διτὶ Ιδανικὸς σύζυγος εἰναι ἔνας ἀνδρας πολὺ - πολὺ ειλικρινῆς, μορφωμένος καὶ συμπαθητικός, ἡ σφοσιώτισις δὲ καὶ ἡ ἀγάπη του νά εἰναι πάντα ἀληθινή γιατὶ μένα, διότι :

Γά τε εὐτυχία στὴ ζωή δὲν έχει ποὺ μεγάλη, ἀπάντηται κι ἀληθινή, ἀλλ' τὴν ἀνάτη δλλη.

Μὲ ἔκτιμησιν.

* * *

Ἡ δις ΜΙΚΑ (Ἄργοστολο), γράφει :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Κατὰ τὴν πειριωρισμένην ἀντίληψιν μου, Ιδανικὸς μὲν σύζυγος εἰναι ἔκεινος δὲ δοποὶς συγκεντρώνει τέλεους χρακτήρα, μόρφωσιν, ἔργασιαν καὶ νείστα. Ο ποὺ εὐτυχισμένος δὲ στηρίζεται στὴν ἀγάπη, στὴν ἀληθινή ἀγάπη, καὶ στὴν ἀμοιβασίαν ἔκτιμοις καὶ ἐμπιστοσύνη. Μὲ ἀγάπη. Μίκα

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες & παντήσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Ή πότισ τὰ μάγια εἰναι παγκόσμιο κακό. τὸ διποιο καμμά θρησκεία δις τῶρα δὲν μπόρεσ νὲ ξεριζώσῃ.

— Μά ωρες, παραδείγματος χάριν, στὴν «Απω Ανατολή» συνηθεῖσαν νὰ ζητῶνται στὸ ψούν τὸ δάρμα τὸ αιματο, για νὰ διατηρη καλές στέσεις μὲ τὰ πεντάματα ...

— «Ἀλλοι πάλιν ζητοῦν νὰ ἔξασφαίσοντ τὴ φρονιμάδα τῶν ὅμιλων γυναικῶν διτὶ τὸν ποτρο τους.

— Σὲ μά πάλι της Αγγίλας, ἐξ ἀλλού, τὴν Οδάλτιδοθ, ὑπάρχει ένα μικρόδ μουσείο, στὸ διποιο διποτάνα διάρρογα ἀντικείμενα μαργατες. ξεχωτεικεις ιδιότητες.

— Τὰ τοπικέμενα αντί ποδοζόρουν απὸ δωρεες διαφόρων συλλεκτων.

— Ποιόλι επισής πατεινουν διτὶ τὰ διλικοτεδη διποτάνα μαζ κανουν πορακοζότων, ἀρκει τὸν ποτρο μας.

— Ενα πέταιο απὸ πόδι γαδονιού, τελέων, κρεμασμένο στὸ κρεβάτι μας, διάρχει τὰ φαντάσματα.

— Κι' ἐν δοντι γιορνιού, κρεμασμένο μὲ μά λιστρο ἀπὸ τὸ λαμπο ποδοιαμένει τὶς νοτεροκές κρίσες.

— Η δημαρχία τῆς Γλωσσοκής ἔχει έπινοσηιει ένα ποτότυπο σύστημα, για νὰ κονητή καὶ νὰ ζεστη στὴν ἀνθρώπη μηδα μια τὰ δημοτικαὶ καὶ ιδιωτικὰ φύσιγμα τῆς πόλεως.

— Τὰ ονδούνει στὸ ποτρο τῆς Δημαρχίας, τὸ ποτό εἰναι ἀπίσης έναντον, κατά τὸν ίδιο τρόπο, με τὸ ημιακο φολόγη τοῦ Απεργοσποτει.

— Ετοι τὸ κανόνισμα και τὸ κανόνισμα διλων τῶν πολιοργίων γίνεται ἀπὸ τὸν ίταλολιο τοῦ Αστεροσκοπειου.

— Σὲ μά πολιμελη ουγενείται Τσγγάνον, τὼν Κούπερ, παραπόται τὸ έπιζης φωνόμενο :

— «Οια τὰ μέλι της έχουν στὰ κέρια και στὶς πόδια ἀπὸ ξηδάτωλα.

— Γιά νὰ περιοδούσον τὸν ψόρθο, η ἀρχες τῆς πόλεων Νοτιόποταν τῆς Νοτιού, Αφρωδης, χοημποτούν για τὸ στρομό πῶν δρόμων ἔνα είδος φευγοτόπιο, τοὺς ιδιωτικά και μεταβολεταια σὲ ποτιστα.

— «Ενα τέτοιο πότισμα ποτοεποντον και στὶς γραμμές τῶν τρέμω.

— «Ενας Αιμερικανός έφερετης έξεπλητης τελευταίως τὸν ίπποτηματικό κόσμο, δηλώσας διτὶ μπορεῖ με τὸν ήχον γιαρεμή τούχους, σπίτια και οινόρανδεταις ἀκόμα ...»

— Ο ἐλώγιον έφερετης ἀνταέρει διποτάνα μὲ μά συνδιασμένη ... Ξεριζες ηχον ἀπὸ 30.000 σιλιγγες, προσαλει δύναμιν τοη μὲ τὴν δημόνων ἔνδιτον, άρκει ο ήχοι αντὸν νὰ έχουν τὴν ίδια κατεύθυνση.

— «Ο «Οίλιερ Μπράιτ, ἀπὸ τὸ Τένεσον τῶν Ηνωμένων Πολιτεῶν, έγραψε τὴ διατήρη του, λίγες στιγμὲς πρὶν πεθάνη, ἐπάνω στὸ κολλάριό του.

— «Ἐνας ἄλλος πάλιν, Αιμερικανός κι αύτός, ο Χέμπερτ Στιάτσμαν, έχαραξε τὴ διατήρη του σ' ἐννια πετροτάπετα !

— Τὰ καλύτερα και προβιώθεταις ζεωμάτα τὰ βρύσουν ἀπὸ τὰ καρδιά.

— Νά και κάτι, τὸ διποιο θὰ σις ἐκταήσῃ : Τὰ σαλιγκάρια έχουν 20.000 δόντια !...

— Καὶ κάτι πάροι ποὺ ἐπαληπτικο : Ή μικρές πεταλούδιτες, ποὺ πέφτουν ἐπάνω στὸ φρες, σάν τυφλές, και καΐγονται, έχουν 6.000 απτια !

— Δηλαδὴ ἀπὸ 3.000 φακούς στὸ καθένα τους μάτι.

— Τὰ δώμινα αιγάλι και τὸ γάλα, διτὶ κανένας τὰ φάνη ἐγκαίων, εἰναι ἀσφαλείας κατέντατη και τὸν δηλητηράστων.

— Κατὰ τὸν περασμένο αιδάνα στὴν Αφροκή σκοτωνόντοσαν καθέ χρόνο 25.000 ἐλέφαντες !

— Τὰ τελευταία χρόνια σκοτώνταν 10—15 μόνον ἀπὸ τὰ παζόδερμα και αντὰ κατ' έτος.

— Ο Γκαλάν, διάσπορος, ή πετροβολόγος, λεγόταν «Βάτραχος», πειδη τὰ ποταπάδια πετρομάτα του τὰ έκανε πάνω στὸ βαθύριον.

— Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος, πάλιν, λεγόταν δ Σωλούπης της Αιμερικανού και δ Θουάζ, δ Εδισόπης, δ Εργός Γιάννης.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Όπως εἰς σειρὰν φύλλων ἔγραψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστηριῶν μας στὸ δέρωτημα τοῦ «Μπουκέτου» εἰπεντησεις: «Εἰσιθεὶς εἰναι πολλὸς σύζυγος», θάξισθειούν ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. «Η ἵη ἐπιτυχῆς ἀπαντήσως θὰ πάρη ὡς βρασεῖον ἔνα ἀκλετό δρώμα (Εύρωπακό), αξίας 400 δραχμῶν, και τὸ δικαιωμα μιᾶς Περμανάντ δωρεάν, στὸ Κομιστήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. «Η 2α ἔνα ρούζ κελεύων αξίας 175 δραχμῶν και δυσ Μίζ - αν - πλι ἐκ τού κ. Χαμαράκη. «Η 3η κουτι ἀκλετῆς πούδρας (Εύρωπακής) αξίας 150 δραχμῶν. «Η 4η θά δικαιοιται εἰπεντησεις μιᾶς Περμανάντ δωρεάν στὸ Κομιστήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Και η 5η δην πάρη μιᾶς κομιμαζένην μετασωθῆ. «Επισής θὰ δημοισεύθον ή φωτογραφες τῶν δεποτινῶν ποὺ δη βρασεῖον.

Παρακαλούμεν εἰπεντησ τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνωστριῶν μας ποταπούσσασ φάρουν, δη ποταπ ἀκτενῶν, και δη παρακαλούμεν δημος σημειωσιν στὴ γαννα τοῦ φακέλου της ἀπαντήσεως των τὴν λένιας «Καμπάνας. Γράφετε ἐπὶ τὴς μιᾶς πετυράδη τοῦ κάρτου.

— Ο «Οίλιερ Μπράιτ, ἀπὸ τὸ Τένεσον τῶν Ηνωμένων Πολιτεῶν, έγραψε τὴ διατήρη του, λίγες στιγμὲς πρὶν πεθάνη, ξεριζες ηχον ἀπὸ 30.000 σιλιγγες, προσαλει δύναμιν τοη μὲ τὴν δημόνων ἔνδιτον, άρκει ο ήχοι αντὸν νὰ έχουν τὴν ίδια κατεύθυνσης.

— Κατὰ τὸν περασμένο αιδάνα στὴν Αφροκή σκοτωνόντοσαν καθέ χρόνο 25.000 ἐλέφαντες !

— Τὰ τελευταία χρόνια σκοτώνταν 10—15 μόνον ἀπὸ τὰ παζόδερμα και αντὰ κατ' έτος.

— Ο Γκαλάν, διάσπορος, ή πετροβολόγος, λεγόταν «Βάτραχος», πειδη τὰ ποταπάδια πετρομάτα του τὰ έκανε πάνω στὸ βαθύριον.

— Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος, πάλιν, λεγόταν δ Σωλούπης της Αιμερικανού και δ Θουάζ, δ Εδισόπης, δ Εργός Γιάννης.

— Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Διαβάσθε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὰς ἀπαντήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων για τὴν «Ιδανική Σύζυγο». Αρχισαν δημοισεύδεμενες ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων.